

Tuinblaadje

Contact- en mededelingenblad
Jaargang 26 nummer 7
27 oktober 2013

Voor copij: Theo Wolters: t.wolters5@chello.nl
Paul van Grinsven: P.Grinsven9@kpnplanet.nl
volgend nummer: dit is het laatste nummer

Belangrijk!!!

Dit is inderdaad het **laatste nummer van het tuinblaadje** in deze vorm.

Volgend jaar heeft de vereniging haar eigen website en verschijnt daar alles, dat voor de leden van belang kan zijn. De berichtgeving aan de leden over huishoudelijke zaken (zoals werkzaterdagen, jaarvergadering e.d.) zal op twee manieren gebeuren: per e-mail en door ze op te hangen op het prikbord voor en in het Praothuus.

Korte berichten, waarbij haast geboden is (uitbraak van phytophthora bijvoorbeeld) zullen door het secretariaat per e-mail verzonden worden. Voor leden die geen e-mail

hebben zullen deze berichten telefonisch of per brief worden doorgegeven.

Om op de hoogte te blijven is het dus van belang regelmatig op het prikbord voor of in het Praothuus te kijken, anders mis je belangrijke informatie.

Alle leden worden geacht op de hoogte te zijn van hetgeen zo bekend wordt gemaakt.

Snoeien

Niet alleen het kabinet Rutte snoeit....

Op 5 oktober namen Pieter-Jan Boon (tuin 66) en Frans Neudekker (tuin 33) de Ionicera op de helling en enkele andere heggetjes flink onder handen. Het ziet er nu weer helemaal spic en span uit. Voor de afvoer van het snoeisel zorgden enkele hulpkrachten, voor een deel als vervangend werk voor de gemiste werkzaterdag.

Reactie van één van hen: "Zo kun je in korte tijd met een ploegje veel doen en het is nog gezellig ook."

Gezellig was ook het koffiedrinken en -leuten erna.

Bedankt voor de moeite en tot volgende keer!!

Willem Uitman

Ons vorige tuinblaadje hebben we uiteraard ook aan zijn dochter Lotte gestuurd. Zij was vooral de laatste jaren de dagelijkse steun en toeverlaat van haar vader. Wij kregen de volgende reactie van haar terug:

*Hallo Theo,
Hartelijk dank voor het mooie stukje in jullie blad, heel fijn en ontroerend te lezen
wat papa voor Middelwaert heeft betekend.
Hij heeft ook ontzettend fijne jaren bij jullie gehad en ook wij als kinderen
hadden altijd onze diepvries vol met 'eigen' groente en fruit.
Zijn snoeiadvies mis ik ook al even. De laatste jaren kon hij het nog wel uitleggen,
maar voor mij moest hij er naast staan als ik bezig was en dat lukte hem niet meer, helaas.
Ik zal het laten weten wanneer de urn in het graf is bijgezet.
De steen is inmiddels al wel aangepast.
groeten, Lotte*

Lest best....???

Voor de laatste maal komt het tuinblaadje “oude stijl” bij jullie binnen. Hoewel “oude stijl”: bij slechts een achttal leden valt het nog op de deurmat, de meesten ontvangen het in hun mailbox. Het eerste tuinblaadje verscheen op 5 april 1986. en was gemaakt op stencil met behulp van een (toen heel modern!!) inbrander. Op 20 maart 1996, inmiddels al de 9de jaargang, deed de computer ook hier haar intrede. De teksten werden aangeleverd bij Frank Smits, de open ruimtes werden net als voorheen opgevuld met toepasselijke tekeningetjes door Anky Wolters. Vanaf 1998 ging het tuinblaadje helemaal op de digitale toer. In plaats van de tekeningetjes kwamen digitale plaatjes van her en der, gescande plaatjes en.... foto's. Hierdoor, maar ook door een stijgend aantal bijdragen van leden groeide het blaadje in omvang en aantal afleveringen per jaar.

Vanaf jaargang 20 (2007) werd er mede op aandringen van o.a. Jan Sips qua illustraties overgegaan op een mengvorm van computermateriaal en echte tekeningen.

Na de overgang van het tuinblaadje van papier naar helemaal digitaal en de verspreiding ervan voornamelijk via e-mail verscheen het tot op heden in kleur. Naar een goede kleurverhouding werd nog gezocht, maar dat hoeft dus nu niet meer.

De onderwerpen waren velerlei. Regels en herinneren aan regels was toch wel steeds een terugkerend onderwerp. Een van onze leden kwalificeerde het tuinblaadje eens als “dat politieblaadje van jullie”. Hopelijk bedoelde hij het schertsend.

Al dat attenderen haalde trouwens vaak niet zoveel uit: poorten bléven onnodig open, stenen bléven op het pad, kruiwagens bléven op de tuin staan, grondboren werden niet teruggebracht, de tuingrenzen werden niet onderhouden....

enfin, de hele bekende litanie.

Daarnaast vervulde het tuinblaadje écht een contactfunctie: nieuwe leden werden geïntroduceerd of deden dat zelf, we hadden verscheidene “in memoriams”, uitnodigingen werden gedaan en waar nodig mensen in het zonnetje gezet....

Gelukkig hebben we het advies in het begin van de thans al overleden penningmeester Geer

Toonen minutieus opgevolgd en zijn alle jaargangen en nummers van het tuinblaadje, op papier en deels digitaal, nauwkeurig bewaard. Hiermee is straks op de website zeker iets aardigs te doen: complete opname ervan of een selectie van alle tips of lezenswaardige artikelen. We zullen zien!!

Rest nog iedereen, die in welke vorm dan ook aan het tuinblaadje heeft bijgedragen, van harte te bedanken en ook in de toekomst een prima contact met elkaar en de vereniging te wensen.

Waterproblemen

Terug uit het zonnige en droge Spanje viel Henk Busser bij zijn eerste controle van het pomphuis een onwelkome verrassing ten deel: gelijk na het openen van de deur een vloedgolf van water.

Lekkage dus, zoals de meesten van jullie al weten.

Natuurlijk wordt de boel weer gerepareerd, maar de hiervoor verantwoordelijke mensen hebben besloten de pomp pas weer op te starten na de winter, in het voorjaar van 2014 dus.

Keukentje en toilet in het Praothuus liggen er zolang dus ook uit.

Voor gieten e.d. heeft iedereen natuurlijk de ton gevuld en zoals altijd is het ook geen probleem in geval van nood een gietertje water bij de burens te halen. Bedankt voor jullie begrip.

De waterleidinggroep

Net als hier door de familie Fiddelaers is er de afgelopen dagen flink mest gekruid.

Misschien verdwijnt de mesthoop vooraan extra snel, omdat leden bewust hebben gewacht tot ze wat minder ver hoefden te lopen.

Op de achterste mestvloer ligt inmiddels een flinke hoop paardenmest met veel stro, eveneens gratis af te halen.

Kruiwagens daarvan tellen niet mee voor ieders mestquotum (één kruiwagen mest per 10 m² p. jaar).

Als de champignonmest op is komt er pas in het voorjaar van 2014 een nieuwe –dubbele– lading.

Achterste mestvloer

Na het vertrek van Peter van Blommestein van het achterterrein bleef daar een stenen vloertje over. Sinds een jaar of twee gebruiken we dat als extra mestvloer voor een tweede lading mest.

Dat is puur om een praktische reden: bij onze nieuwe leverancier kosten twee vrachten mest tegelijk slechts enkele euro's meer (de vervoerskosten maken het hoofdbestanddeel uit van de mestprijs).

Nadelen: men moet wat verder lopen om mest te halen van de achterste berg en aan de randen van die mestvloer blijft op een gegeven ogenblik een bergje mest over als onbruikbaar door ingroeïende wortels van kweekgras en winde.

Om aan dat laatste probleem iets te doen zijn we gaan bekijken of het mogelijk zou zijn dat mestvloertje deels te voorzien van een –wat lager– betonnen muurtje.

Het meetwerk daarvoor bracht meerdere leden op een ander idee en het is een goede zaak, dat men die gedachten dan ook te berde brengt en het bestuur er vervolgens ook iets mee doet.

Mogelijkheden voor het achterste mestvloertje:

1. Niks doen en gewoon zo laten.
2. Deels ommuren met betonelementen van 50 cm hoog.
3. Bestaande mestberging vergroten tot dubbele capaciteit.
4. Nieuwe mestberging voor tweede lading elders, bijv. bij de poort.
5. Voortaan maar één lading mest per keer laten komen.

Alle mogelijkheden –en die er mogelijk nog bijkomen– zullen worden bekeken op voor- en nadelen en kosten en aan het bestuur voorgelegd. Eventueel daarna aan de ledenvergadering in voorjaar 2014.

Genpieper of inbouwaardappel?

Het verschil is niet te zien op de proefveldjes van de Wageningse Universiteit, waar gewone piepers staan naast exemplaren, waarbij aan de genen is geknutseld.

“Doel is om vier phytophthora-resistente genen van wilde aardappels in te bouwen in moderne aardappelrassen. Daardoor kan het gebruik van bestrijdingsmiddelen met 80 % verminderen. Bovendien kunnen op termijn Nederlandse bedrijven aan zo’n geweldig exportproduct veel geld verdienen”, aldus onderzoeksleider Anton Haverkort.

De gevreesde aardappelziekte kost Nederlandse boeren jaarlijks 100 miljoen euro en bovendien spuiten zij om mislukte oogsten te vermijden hun gewassen liefst 15 keer met chemische middelen. Toch is er -met verschillende argumenten- een aanzwellend protest tegen manipuleren met genen: verlies van biodiversiteit, angst voor nieuw ziektes en plagen bij een monocultuur....

“In feite doen wij op een snellere manier, dus ook goedkoper, wat langs de weg van veredeling ook gedaan wordt. Daar wordt hetzelfde resultaat nagestreefd door kruisen van planten”, vervolgt Haverkort nog.

Vrij naar De Gelderlander van 18 Oktober 2013

Aardappelplaag op het loof, bladeren sterven af, knollen worden ziek

Aardappelplaag op de knol, niet meer geschikt voor bewa

Phytophthora: het blijft een steeds terugkomend onderwerp. Ook op onze volkstuin, waar we niet of nauwelijks spuiten, worden we er telkens weer mee geconfronteerd.

Wat ons betreft mag er liever gisteren dan vandaag naast een phytophthora-resistent tomatenras een goed aardappelras komen. Tot dan toe behelpen we ons met vooral goed en regelmatig kijken.

Gratis tuinafval storten

Wij herinneren er nog even aan, dat op
zaterdag 2 november
van 9 tot 3 uur 's middags

bij de Mookse Milieustraat gratis
tuin- en snoeiafval kan
worden gestort.

Advies: Vanaf rond 11
uur is er geen wachtrij
meer en 's middags is het
helemaal rustig.

Grijp je kans!!
Ook een opgeruimde tuin
staat netjes en scheelt
straks veel werk.

Houtsnippers

De gemeente is begonnen her en der in Mook
en Molenhoek te snoeien.

Op ons verzoek worden weer meerdere karren
gesnipperd snoeispul vóóraan
op het parkeerterrein gestort.

Bij de eerste lading(en) zal nog wel
een hoeveelheid blad zitten.

Maar dat maakt het spul
niet minder bruikbaar als bodembedekker.

Ook hier: grijp je kans,
Maar houd er ook rekening mee,
dat collega-tuinders ook graag
een paar |(gratis) kruiwagens hebben.

Lonicera

Op meerdere plaatsen in onze volkstuin zijn lonicera's aangeplant. Kijk maar eens achteraan in de verenigingstuin tegenover de mestberging en de helling daarachter, pas gesnoeid. Ook langs het hek aan de Maaszijde bevindt zich een strook lonicera. Die is daar door de vereniging aangeplant na de dijkverhoging, toen wij als compensatie voor de overlast, afbraak van delen van het oude hek en gebruik van grond een nieuw hek + poorten kregen. Het leek ons toen een goed idee die strook van 1 meter breed, niet behorend bij de aangrenzende tuinen met lonicera te beplanten. Zou een mooi, overal gelijke en verzorgde aanblik opleveren.

Van de huurders van aangrenzende tuinen werd verwacht, dat zij in plaats van deelname aan de algemene werkdagen, deze lonicera-strookjes bij hun tuin zouden onderhouden. Sommige leden waren vanaf het begin sceptisch over dit plan. Het is nu tijd te erkennen, dat zij gelijk hadden. Slechts enkele van de lonicera-strookjes werden goed tot zeer goed onderhouden, de meeste lagen er altijd wat verkommerd of vol onkruid bij. En dat terwijl de betreffende leden wél gebruik maakten van hun vrijstelling van de werkdagen. Het bestuur erkent nu het falen van dit zogenaamde loniceraplan. Tot begin volgend jaar laten we alles bij het oude, op de jaarvergadering komen wij met een plan over die tuinstroken. Daarmee hangt dan een wijziging van het tuinreglement samen.

Bestuur anno 2014

Zoals jullie weten heeft het tuinbestuur jarenlang gedraaid in dezelfde samenstelling. Niet omdat zittende leden vastgeplakt zaten aan het Middelwaertse pluche, maar omdat er simpelweg geen opvolgers te vinden waren. De laatste jaren is daar echter positief verandering in gekomen. Gewaardeerde bestuursleden als Sjaak Jakobs, Ria Kniest, Jan Sips en Piet Nieland werden opgevolgd door enthousiaste en kundige nieuwe bestuursleden: Paul van Grinsven, Marianne Wijnen, Ria Kluts en Tijn Kwaaitaal.

Hun aantreden maakte het tevens mogelijk de structuur van het bestuur flink te wijzigen en allerlei taken beter te verdelen.

Henk Busser bleef zich gelukkig steeds beschikbaar stellen als bestuurslid technische zaken.

Twee jaar geleden kwam de functie van voorzitter vacant toen Theo Wolters zich als zodanig niet meer verkiesbaar stelde.

Bij gebrek aan een kandidaat –of kandidaten– bleef hij als demissionair voorzitter zijn –aanzienlijk verminderde– taken vervullen.

Inmiddels heeft Ria Kluts zich gemeld als kandidaat voor het voorzitterschap. Zij is vanaf de jaarvergadering van 2012 al bestuurslid, heeft o.a. de zorg voor het Praothuus, organiseert de werkdagen, ontvangst van schoolklassen en de gezellige samenkomst aan het eind van het jaar. Het bestuur zal haar op de jaarvergadering van 2014 voordragen voor de functie van voorzitter. Maar ook andere kandidaten kunnen zich aanmelden voor deze functie: als er meerdere kandidaten zijn valt er echt iets te kiezen.

Alle leden worden tijdig op de hoogte gesteld van de mogelijkheden zich kandidaat te stellen.

Op de ledenvergadering wordt door de leden tenslotte uit de aangemelde kandidaten de nieuwe voorzitter gekozen. Tot zover.... graag tot op de jaarvergadering eind februari, begin maart 2014.

Pribyslav

Sinds 1992 onderhoudt Mook een band –een zogenaamde jumelage– met het Tsjechische stadje Pribyslav.

Vrijwel vanaf het begin nam ook onze volkstuinvereniging aan dit contact deel, omdat ook in Pribyslav een heel actieve tuinvereniging bestaat.

De eerste contacten verliepen vooral op bestuurlijk niveau, later waren we er ook wel eens met een grotere groep, zoals hiernaast te zien is.

Ook vanuit Pribyslav waren enkele malen groepjes bij ons te gast.

In hun tuinhuis hangen net als in ons Praothuus diverse tekenen van de bevriende tuinvereniging.

De laatste jaren is er geen groep(je) van ons meer die kant op geweest. Meest waarschijnlijke reden is de afstand: Pribyslav ligt zo'n 1000 kilometer van hier vandaan.

Als er bij leden belangstelling is zouden we kunnen overleggen of en hoe er vanuit onze vereniging weer een bezoek aan Pribyslav zou kunnen worden georganiseerd.

Belangstelling? Neem contact op met Theo Wolters. Dan kunnen we wellicht begin volgend jaar eens bij elkaar komen om een en ander te overleggen.

De letste loodjes....

Bij mij in de Lindeboom bestaat een dweilorkest, dat zich zo noemt.

Zij spelen voornamelijk op de laatste dag van de Vierdaagse, als de lopers van de 40, 50 en 55 kilometer over de dijk voorbijkomen op weg naar de Via Gladiola, nog 10 kilometer te gaan. En die letste loodjes wegen, zoals het spreekwoord zegt, soms zichtbaar heel zwaar.

Zoals jullie op de vorige bladzijde van mijn voorzitterschap nabij.

zal er in elk geval een andere voorzitter

Die letste loodjes zullen voor mij niet huidige bestuur en een mooie taakver-

te doen dan tevreden toekijken hoe

Ook in het verleden waren de loodjes bestuur, een echte vriendenclub,

Onze vereniging draait

graad is al jaren 100% en

vele jaren op deze pracht-

kunnen uitoefenen

onderlinge behulpzaam-

Ook in de toekomst zal ik zo-

blijven verlenen en verder genieten van mijn nieuwe, de helft kleinere volkstuin 37a.

hebben kunnen lezen is voor mij het einde

Na de algemene jaarvergadering

zijn van onze mooie tuinvereniging.

zwaar zijn, want met alle goede mensen in het deling hoeft ik eigenlijk niet zoveel meer alles verloopt.

nooit zwaar en wisten we het met het goed te rooien.

als een tierelier, de bezettings-

het ziet er naar uit, dat we nog plek onze fijne hobby zullen

in goede samenwerking en

heid.

Zoals jullie óók hebben kunnen lezen is dit het laatste tuinblaadje van mijn hand.

Weliswaar was er vaak een mederedacteur –de laatste jaren Paul van Grinsven-, maar jullie weten wel, dat het tuinblaadje voor een groot deel mijn werk was, zeker bij de eerste 20 jaargangen.

Ook dát is eigenlijk nooit een loden last geweest, mede dankzij de steeds groter wordende aanlevering van kopij door leden en de jarenlange bereidwillige bezorging van het papieren tuinblaadje door vrijwilligers.

Met enige schroom heb ik dit keer een foto van mezelf in de kop van dit tuinblaadje gezet.

Ook nu ik het eind van deze bladzijde en dit nummer 7 van de 26ste jaargang nader vind ik,

dat dit toch wel mág bij mijn letste loodjes in dubbel opzicht. Graag tot ziens op de tuin. Theo